UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ekklēsiastēs Solomōntos Emmetrōs Metaphrastheis

Dolscius, Paul

Lipsiæ, 1559

VD16 B 3639

Κεφα. ι.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69711

Visual Library

ἀλλ' ὁ ἀτασθαλέων ἀδεῶς, καὶ αἴσυλα ῥέζων,
πολλάκι παμπόλλων εἰς φθόρος ἐστὶ βροτῶν.
ὡς μύρον εὐῶδες μυῶν ὀλοφώϊα φῦλα
φθείρει, καὶ μιαρὸν τεύχει ἅπαντα ῥύπον:
ὣς ὑπὸ δυσκελάδων κακοχάρτωντ' οὐκ ὀλίγ' ἀνδρῶν
φθείρετ', ἐν ἀνδρομέῳ, πολλάκις ἐσθλά, βίῳ.
τοὔνεκα γοῦν ἀπινυσσέμεναι δοκέειν ποτ' ἄμεινον
τοι κεκλῆσθ' ἐθέλειν ἄλκιμον, ἠὲ σοφόν.
κῆρ θ' ὑπὸ δεξιτερῇσι φορεῖ φρόνιμός τις ὑπάρχων,
οὔτ' ἐπιθυμιέων δοῦλος ἔθ' ἐστὶν ἀνήρ.
ὡς πάλιν ἀνδρὶ τὸ κῆρ ὑπὸ ἀριστερῇ ἄφρονι ναίει,
οὐκ εἰληχότ' ἄγον τὸν λόγον, ἀλλὰ πάθος.
ἔστι δὲ τῶν ἰδίων καὶ τοῦτο χαλίφρονος ἀνδρὸς,
πάντας οἴεσθαι μᾶλλον ἔθ' ἀφραδέειν.
εἰ καὶ μωρότατος μωρῶν πέλετ' αὐτὸς ἁπάντων,
κἂν πραπίδεσσ' ὑγιὲς μηδὲν ἔῃσιν ἔχει.
καὶ πυκινοφροσύνης ἐργάζεται ἔμμορον οὐδὲν,
τηΰσιως δὲ λίην, καὶ δίχ' ἅπαντα νόου.
ἣν σέ τις ὑβρίζῃ ὑποδρήνως ἀλκὶ πεποιθὼς,
σεῖο τ' ἀναλκείην βαίνῃ ἐφ' ἑσσαμένου.
μὴ χόλον ἁψάμενος βαρὺν αὐτίκα κηρόθι μᾶλλον,
σκύζεο, μὴ θῶκον λεῖπε ἐπὶ τῷδε τεόν.
πολλάκις εἰκαθέμεν γὰρ ὀνήσιμον, ἠρεμέειν τε
καὶ τῶν δεινοτάτων ἐστὶν ἄκημα κακῶν.

ΚΕΦΑ. ι.

Πῆμα μέγ' οὐ σπάνιον τ' ἄρχων ὁ ἄϊδρις ἰδ' ἄφρων.
οὐ κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀξιότητα νέμων.

οὐκιδα-

οὐτιδανοὺς βριάων δὲ μάλ', εὐδοκίμους τε χαλέπτων,
τῶν τε σοφῶν ἀλογῶν, τοὺς ἀφραδέας τε τίων.
εἶδον ἐλαύνοντας δούλους ἐριαυχέας ἐφ' ἵπποις,
ὡσεὶ κρειόντων μὴ τόδ' ἔηκε γέρας.
καὶ βαδίζοντας λαῶν αὖ ποιμένας εἶδον,
ὧς μὴ πεζεύειν δουλοπρεπέστερον ἦν.
εἰς τάφρον ἐμπίπτει ὁ χέρεσσιν ἧσι λαχήνας.
καὶ φθινύθειν μέλλει οἷσι βρόχοισιν ἁλοὺς.
καὶ τὴν αἱμασιὴν καθελόντ' ὄφις ἰοβόλος δὴ
δήξετ' ὀδὰξ, αὐτοῦ ὢν ἐπιμαρψάμενος.
λᾶαν ὁ ἀλλαχόσ' εἰν ὁρίοισι τεθέντα κυλίνδων,
κίνδυνόν τ' ἐπάγει, καὶ πόνον αἰνὸν ἑοί.
χὠ ξυλοεργὸς ἀνὴρ σχίζων ξύλα, πολλάκις αὐτὸς
τῶνδε πρὸς οὐτασθεὶς, ἄλγος ἄτλητον ἔχει.
ὡς ὅταν ἀμβλύνῃ, κατέδηται σιδήριον ἰὸς,
χρὴ ἀκονηθῆναι εὖ μάλ' ἐκεῖνο πάλιν:
οὕτω ἐφεσπομένην πόνος οἱ ἀμέγαρτος ἐγείρει
φραδμοσύνην, σπουδῆς ἔκγονον οὐκ ὀλίγης.
πολλὰ κακοσομέων ψυθυριστὴς τοὺς ἀπεόντας,
καὶ σφισὶν οἷς τεύχων χείλεσι πῆμα λάθρῃ:
τῇ κρύφα δακνούσῃ ἐναλίγκιός ἐστιν ἐχίδνῃ,
ἢ ὄφει, ἐξ ἀφανοῦς ὃς προέηκε βέλος.
πολλὴ ἔπεσσι χάρις πυκυμήδεος ἀνδρὸς ὀπηδεῖ,
γηρύωνθ' ὁ φρονέων εὖ, χαρίεσσαν ἵει.
ἀλλ' ὁ χαλιφρονέων μιν ὅμως κατὰ χείλεσι πίνει
οἷσι προθυμηθεὶς τοῦδε, κενόσπορος ἐών.
οὐδὲν ἡ ἀφροσύνη τὰ πρῶτ' εἰρημέν' οἵ ἐστι,
δεύτατα δ' ἀφραδίης ἔκγονα κῆρα φέρει.
μωρὸς μὲν πολύμυθος, ἀτὰρ κενεηγόρος ἐστὶ,
θρεῦντε ἴησι πολὺν, νοῦν δὲ λαχόντ' ὀλίγον.

οὔτε

οὔτε πρόσω λεύσσουσ' οἱ πηλόγονοι οὔτε ὀπίσω,
ὥς τῶν μελλόντων σφᾶς τινα γνῶσιν ἔχειν.
οἱ ἐπιχειροῦντες κενεοῖς μάλα δ' ὕπονοι ἄνδρες
εἰσ', ἔντ' ἀχρείοις δυστυχέουσι κόποις.
καὶ ὡς πόλιν εἰσαφικέσθ' εὐτείχεον οὐκ ἐδύναντο,
οἱ τῆς λαοφόρου νήϊδες ὄντες ὁδοῦ:
ὡς δ' αὔτως πόλεων πλανόωνται ἀπόπροθι, λυγρὰ
ἔνθα καὶ ἔνθ', ἀνδρῶν μήδεα τῶν ἀφρόνων.
ὦ μελέης γαίης σκηπτοῦχον ἄνακτα λαχούσης
παιδίον, ἡγεμόνας τ' ὄρθρια δαινυμένους.
ὦ περὶ πασάων κείνης εὐδαίμονος αὖθις,
εὐγενέ' ἧ κεδνὴ δῶκεν ἄνακτα φρόνις.
καὶ ἧς πρὸς ἀριστείην φιλέουσι τὰ ὥρι' ἀριστᾶν,
οὐ πρὸς ἀναλκείην δ' οἱ μεγάλ' ἡδυπαθεῖν.
ὄκνος ἀμαλδύνει τὸ τέγος τῶν ἐνναετήρων,
τῶν τε δοκῶν λύει τὴν συνάφειαν ὅλην.
τοῖς τε μὴ ἐργάζεσθ' ἐθέλουσι διάβροχα πάντα
τοι μεγάροιο, καὶ ὑγροῖς γίνετ' ἐφικτὰ νότοις.
οὕνεκ' ἄσφιν δαιτὸς πολυτερπέος ἥδιον οὐδὲν,
τοι, τ' ἐν λαιμῷ ἀεὶ οἶνον εὔφρον ἔχειν.
πρὸς τάδε δὴ ἀλαοὶ τὸν νοῦν κατὰ χρήμασι χρῶνται,
οἷς δ' οὐκ ἐν βροτέῳ γίνεθ' ἅπαντα βίῳ.
μή σοι ὀρεχθείτω περὶ σοῦ καὶ ὁ θυμὸς ἄνακτος,
λέκτρ' ἀναβὰς μεγάλους μὴ διάσυρε λόγοις.
κᾂν γὰρ μὴ βροτὸς ἧ τῶνδ' ἄγγελος ἢ ἐπιΐστωρ,
ὄρνις ὑπουράνιος πάνθ', ἅτε μάρτυς, ἐρεῖ.

Δ ΚΕΦΑ.

ΚΕΦΑ. ια.

Βάλλε τεὸν μὴ φειδομένως, βάλλ' ἄρτον ἀόκνως,
ὡς ἰχθῦσιν ἕλωρ, εἰς ἰοειδὲς ὕδωρ.
καὶ πάλιν εὑρήσεις καὶ τόνδε μετ' ἤματα πολλὰ,
κέρδος ἐπεὶ μέγα τὰ προῖκα δοθέντα φέρει.
μὴ ἀνελευθερίη ἐχέτω σέ τις, αὐτὰρ ἀφειδῶς
παντὶ μετὰ κτεάνων δὸς χατέουσι τεῶν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσόμεν' εὖ φρεσὶν οἶσθα κακὰ, οὔτε σοὶ ἦμαρ
ἤτοι σήμερον, ἢ αὔριον οἷα φέρει.
ἢν βεβαρημέν' ἔῃ νέφε' ὕδασ' ὑπ' αἰθέρι πολλοῖς,
χειμάῤῥους ἐπὶ γῆν ἐκπαραχεῦμα χέει.
εἴτε πρὸς ὑγρὸν ἀέντα νότον πιλνώμενον εἴτε
πρὸς βοῤῥᾶν νεύσῃ δένδρεον ἀκραέα:
εἰς μέρος ὁππότερον πέσῃ, ὡς πέσεν ἐν χθονὶ κεῖται,
καὶ μεταβαλλέμεναι οὐ δύναθ' ἣν ἔθ' ἕδρην.
νοῦν ἀνέμοις προσέχων ἀκριβέστερον ἢ δέον ἐστὶ,
σπέρμα κενοῖς δώσει οὐδ' ἔπειτ' οὐδὲν ἀγροῖς.
χ' ὁ δεδιὼς ὄμβρους, νεφέων τε μέγ' ὑψόθι βρῖθος,
εἰς καλιὴν ἄξει ἐν θέρει οὐδὲν ἑήν.
ὡς δὲ ἀήμ' οὐκ οἶσθ', ὅθεν ἔσσυθ', ὅποι τ' ἀναχωρεῖ,
ὀστῶν τ' ἐν μήτρῃ τὴν πλάσιν ἀνδρομέων:
οὕτως ἰδμοσύνην θεοκτίστων οὐδενὸς ἔργων
ἀρκεῖ, ὧν πάντῃ πάντα πλέ' ἐστὶν ἔχεις.
βάλλ' ὅταν ὥριον ᾖ σὸν πρωῒ σπέρμ' ἐπ' ἄρουραν,
μήτ' ὀψὲ ὀκνηρὴ χεὶρ πάλιν ἠσσέθ' ἔοι.
κρείττων ὁππότερος γὰρ ἐν σπόρος, ἀδρότερός τε
οὐδενὶ εἰδέμεναι γεωπονοῦντι δόθη.
ἢν δὲ τὸ ὄψιμον ὂν τῷ πρωΐῳ ἰσοφαρίζῃ,
καὶ μάλα καρποφόρον σοὶ πέλῃ ἀμφότερον,

μείζονα